

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 294.

Elleve Session.

82de Møde.

Lørdagen den 31te Mars Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Table (fortsat). Da vi forhandlede Loven om Lønninger for Høiesteretsdommerne, da beklagede man, at det Forhold fandt Sted, at dygtige Jurister ikke søgte Pladserne i Høiesteret, men gik ud omkring i Landet, hvor der var høiere Løn at faae, at de bleve Underdommere istedetfor at være Landets høieste Dommere. Nu er det fra alle Sider erkjendt, at den Reform, som her er bleven forhandlet ved saamange Møder, i Principet er fuldkommen rigtig; det er erkjendt, at den skal stee i det paafølgende Aar; og nu, da Folkethinget har denne Lov for, hvorved der gives en Lønningsplan foreløbig for de følgende 5 Aar, og da Folkethinget er den Deel af den lovgivende Magt, som først og fremmest skal tage Hensyn til, hvor Skatteevnen er, og hvorledes Lønningsfordelingen maa være, vilde det være urigtigt, om Folkethinget ikke til sidste Dieblik anstrengte sig for at gjøre dette vigtige Princip gjældende i Lønningsloven, i den Lov, hvis Titel fordrer, at alle Lønninger, med den Undtagelse, som er nævnt, deri skulle opføres. Men da der nu foreløbig bestaaer en Conflict med det andet Thing, er Folkethinget gaaet det Skridt videre, at det har indrømmet det andet Thing at udslette endeel af de Lønninger, som det ifølge Lovens egne Ord var berettiget til at optage i selve Loven; — og saaledes staae

vi som de, der tilbyde et Forlig, ikke som to lige Parter; thi Folkethinget har i denne Udgiftsag den første og største Ret, og det tilkommer det andet Thing at give efter for Folkethinget, naar dette har strakt sig saavidt, som det i denne Sag har gjort. Jeg kan derfor ikke andet, end til det Sidste bestemt fastholde at stemme for den tilbageværende Paragraph, og jeg vil henstille til det ærede Ministerium, for hvem det af de tusinde og atter tusinde af Underkrifter, der ere indkomne til dette Thing netop om denne Sag, ikke kan være ubekjendt, hvilken Betydning den har haft i Landet, at Ministeriet ikke maa forlange af Folkethinget, at det i dette Dieblik skal frasælge denne Paragraphs Optagelse i Loven. Jeg skulde hilse den ærede Minister, som jeg ønsker maa sidde saalænge som muligt paa den Plads, han indtager, om han kunde vise det Mød, som en anden Minister (i et andet Land) har vist ved en lignende Leilighed, i det sidste Dieblik med aaben og freidig Hu at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag; han skulde da faae at føle, hvilken Støtte han, ved at optræde saaledes i en saadan Sag og ved en saadan Leilighed, vil vinde i Befolkningen.

Indenrigsministeren: Jeg antager aldeles ikke, at denne Reform fjerner sig et Haneffjed, hvad enten Paragraphen optages eller ikke optages i Loven — ikke et Haneffjed. For saavidt den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at her handles om Udgifter, maa jeg spørge: hvad er det for Udgifter? Der er ikke talt om en eneste Udgift i denne Paragraph. Han tager